

Polgári Jogi TDK
– Highlight –

Örömmel jelenthetem, hogy diákkörünk programja egyik legérdekesebb pontjához érkezett !!!
Csak nektek, csak itt, élőben vitaülést bonyolítunk le a szolgáltatás és ellenszolgáltatás közötti feltűnően nagy értékkülönbség szabályának (Ptk. 201. § (2)) alkalmazhatóságáról az autópályadíj ügyek kapcsán. Vendégeink lesznek: Dr. Vékás Lajos tszv. egyetemi tanár, az MTA rendes tagja, továbbá Dr. Kovács Kázmér, ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara alelnöke.
Helyszín és időpont: 1999. március 25. csütörtök 16 óra, VI-os tanterem.

Kedvcsináló gyanánt szólnék néhány szót az előzményekről.

Egy-két évvel ezelőtt látszólag csekély perértékű kereseteket nyújtottak be egyrészt a Dabasi Városi Bíróságra, másrészt a II.-III. kerületi Bíróságra. Az előbbi per az M5-ös, az utóbbi az M1-es koncessziós autópályán fizetendő autópályadíj mértékével volt kapcsolatos. A kereseteket benyújtó ügyvédek a szolgáltatás és ellenszolgáltatás közötti feltűnően nagy értékkülönbség jogcímén támadták meg szerződési nyilatkozataikat.

A tét természetesen nem az a néhány száz forint volt, amit a bíróságok – leszállítva a díjat arra a mértékre, ahol az értékkülönbség már nem feltűnően nagy – az adott esetben megítélhettek a felpereseknek, hanem az a sok millió forint, amelyet az autópálya használói a koncessziós társaságoknak fizetnek, illetve amely bevétel egy részétől a társaságok elesni lesznek kénytelenek, ha tömegesen indulnak hasonló perek, felbuzdulva az első próbaperek sikeres kimenetelén.

Pontosan ez volt a felperesek célja: nyomást gyakorolni az autópályát üzemeltető társaságokra a díjak csökkentése céljából. Lássuk be, az autópályadíjak egy átlagos magyar állampolgár számára tényleg kiugróan magasak, s magam is úgy tapasztaltam, az M1-es fizető szakaszán csupán néhány kóbor személygépkocsi lézeng, többnyire „A”, vagy „D” országjelzéssel. Az viszont egy másik kérdés, hogy lehet-e a problémát polgári per(ek) útján, konkrétan a Ptk. 201. § (2) segítségével orvosolni.

A történet érdekessége, hogy a Dabasi Városi Bíróság elutasította a keresetet, a II.-III. kerületi, illetve Fővárosi Bíróságok azonban meggyőzőnek találták a felperesi érvelést, s így a keresetnek helyt adtak. Maga a bírói gyakorlat is megosztott tehát a kérdésben.

A vita résztvevői valamilyen módon maguk is közreműködtek a jogvitában. Vékás Professzor Úr a Dabasi Városi Bíróság előtt zajlott perhez készített szakvéleményében a Ptk. 201. § (2) alkalmazásának kizárása mellett érvelt az adott ügyben. Aki pedig az M1-es fizető szakaszt üzemeltető ELMKA koncessziós társaságot beperelte, nem volt más, mint Kovács Kázmér Ügyvéd Úr, aki a Budapesti Ügyvédi Kamara alelnöki tisztsége mellett a Magyar Autóklub jogi szakértője is. Ő természetesen lehetségesnek, sőt kívánatosnak tartotta, hogy a bíróság keresetének a Ptk. 201. § (2) alapján helyt adjon.

Vitaülésünk vendégei a **Magyar Jog** című szakfolyóirat hasábjain már összemérték érveiket.

Ajánlom szíves figyelmetekbe Vékás Lajos cikkét az említett szaklap 98/6-os, ill. Kovács Kázmér válaszirását a 98/7-es számban. A témához azóta hozzászólt Dr. Kecskés László, pécsi jogászprofesszor is, szintén a Magyar Jogban megjelent cikkében.

Ha valaki közelebbről is képből akar lenni a vita sarokpontjait illetően, olvassassa el ezen cikkeket. Ugyanakkor a diákkör is segíteni szándékozik abban, hogy minél jobban követni tudjátok az eseményeket, ezért kb. 3/4 4-kor (a TDK előtt) kiosztunk egy táblázatot, amely a felek legfontosabb érveit összehasonlítva tartalmazza.

Visszafojthatatlan lelkesedéssel invitállak titeket, s nagy érdeklődésre számítunk. Nem mindennapi esemény, hogy a hallgatók egy szakmai vitában, komoly küzdelem közben láthatják valamely oktatójukat. A vitába természetesen **minden jelenlévő beleszólhat, érvelhet, kérdéseket tehet fel.** A résztvevők személye már önmagában minden jóval kecsegtet. A magam részéről nagyon kíváncsi vagyok, ki lesz a meggyőzőbb. S talán fény derül arra is, mi lesz a sorsa a Ptk. 201. § (2)-nek a **Ptk. kodifikáció** során.

A mostani program megismételhetetlen, arról magnófelvétel nem készül. Gyertek hát, meg vagyok győződve arról, hogy érdemes és kihagyhatatlan.

A diákköri titkárnak persze munkaköri kötelessége, hogy „reklámozza” a diákkör valamennyi programját, de azt hiszem, személyes lelkesedésem és érdeklődésem most jelentősen túlmutat ezen a quasi kötelességszerű propagandán. Úgy gondolom, sok minden megtörténhet mostani ülésünkön, lehet figyelni, érvelni, kérdéseket föltenni, csak egyet nem lehet: csalódni.

Fuglinszky Ádám Márton